

Mirosław J. Hoffmann

Borowski Las, st. III, gm. Sorkwity,
woj. olsztyńskie, AZP 23-68

Informator Archeologiczny : badania 31, 282-283

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

niewielkie szerokości poszczególnych odcinków wykopu nie pozwalają na bliższą interpretację odsłoniętych relikwów, ani odtworzenie wielkości poszczególnych pomieszczeń zniszczonego w 1945 r. budynku. Dzięki skalowanym planom katastralnym tej części miasta, pochodzącym z drugiej połowy XIX w., można stwierdzić, iż między ulicami Floriańską i 1-ego Maja znajdował się budynek narożny o wymiarach około 11 x 17 m. Jeżeli chodzi o chronologię poszczególnych elementów architektonicznych, to ze względu na prawie całkowity brak elementów datujących w postaci chociażby charakterystycznych fragmentów ceramiki, można z pewną ostrożnością stwierdzić, iż ich najstarsze odsłonięte fragmenty sięgają pierwszej połowy XIX w. Na pozostałej części badanego terenu wystąpiły resztki po rozebranych pawilonach wzniesionych w latach 70-tych XX w. W części południowej wystąpiła niewielka, również współczesna piwniczka o wymiarach 2 x 5 m. Pozyskany materiał zabytkowy był bardzo nieliczny i rozdrobniony, a co więcej pochodził ze złoża wtórnego (zsyypiska), a więc nie miał zbyt dużej wartości interpretacyjnej, zwłaszcza w odniesieniu do chronologii.

Materiały przechowywane są w archiwum PSOZ w Olsztynie.

Badania nie będą kontynuowane.

Bledzew, st. 45, gm. loco, woj. gorzowskie - patrz: późne średniowiecze

BOROWSKI LAS, st. III, gm. Sorkwity, woj. olsztyńskie, AZP 23-68

- domniemany kurhan – weryfikacja negatywna

Sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 7 do 19 sierpnia przez mgr. Mirosława J. Hoffmanna (Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie). Finansowane przez Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie oraz Akademickie Centrum Współpracy Polsko-Niemieckiej w Warszawie. Przebadano powierzchnię 44,5 m².

„Kurhanopodobny” obiekt, zgłoszony jako uszkodzony wkopem, rysował się jako nieduże, lekko owalne (8 x 7 m) wzniesienie, o wysokości do 0,8 m. Wkop w centrum pagórka sugerował, że jest to obiekt kurhanowy. Układ stratygraficzny wzniesienia tworzyła warstwa próchnicy oraz piaszczysty i gliniasty calec. Nie odkryto obiektów nieruchomych. Wśród przedmiotów ruchomych wyróżniono m.in. fragmenty wtórnie przepalonych cegieł, 24 fragmenty butelek szklanych do esencji octowej, ułamek ocynkowanej blachy, fragmenty skorodowanych przedmiotów żelaznych, fragmenty płaskiego talerza glinianego oraz porcelanowego dzbanka, a także ułamek butelki z ciemnozielonego szkła.

Domniemany kurhan w rzeczywistości jest miejscem odpadkowym z okresu międzywojennego, z 3-5 dekady XX w.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Zeszytach Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie”.

Badania nie będą kontynuowane.

Braniewo-Stare Miasto, st. 1, ul. Gdańska, kamienice nr 36, 38, 40, gm. loco, woj. elbląskie - patrz: późne średniowiecze

Braniewo-Stare Miasto, st. 1, ul. Gdańska, kamienica nr 62, gm. loco, woj. elbląskie - patrz: późne średniowiecze

Brudnów, st. 45, gm. Wieniawa, woj. radomskie - patrz: późne średniowiecze

Brześć Kujawski, mury miejskie, gm. loco, woj. włocławskie - patrz: późne średniowiecze

Bucz, st. 2, gm. Przemęt, woj. leszczyńskie - patrz: wczesna epoka żelaza

Bydgoszcz, st.1, gm. loco, woj. bydgoskie - patrz: wczesne średniowiecze

Chełmża, st. 28, gm. loco, woj. toruńskie - patrz: późne średniowiecze

CHEŁM, st. 4, Pl. Łuczковского

- nowożytna studnia miejska (XV (?) – XVIII w.)

Ratownicze badania, przeprowadzone przez mgr. mgr. Stanisława Gołuba, Tomasza Dzieńkowskiego. Finansowane przez Urząd Miasta Chełma.

Stanowisko funkcjonuje nadal jako nr 4 (dawny numer w systemie arabskim), w AZP nadano mu nowy nr 1E/X w miejscowości / 6 na obszarze.

Jest to nowożytna studnia miejska, datowana na XV(?) – XVIII w. Odkryto ją w 1985 r. i częściowo przebadano podczas prac, prowadzonych przez AGH z Krakowa. Szyb studni znajduje się pod nawierzchnią placu rynkowego i przecina jeden z korytarzy podziemi kredowych, zlokalizowanych pod Starym Miastem w Chełmie.

W wyniku obsunięcia górnych warstw zasypiskowych studni, pod nawierzchnią Pl. Łuczковского powstała kawerna. Badania prace ratownicze miały na celu wybranie warstw zasypiskowych z szybu studni, oczyszczenie ścian kutyh w kredzie, zabezpieczenie korytarza kredowego, który przeciął szyb. Zrekonstruowano dokładne położenie studni w obrębie rynku. Wydobyto materiał zabytkowy o chronologii XIII – XVIII w., kości zwierzęce, noże żelazne, monety srebrne.

Materiały z badań przekazano do Muzeum Chełmskiego w Chełmie, dokumentacja z badań znajduje się w PSOZ w Chełmie.

CHEŁM, st.40, Pl. Łuczковского

- ratusz miejski
- nawarstwienia kulturowe z XV-XX w.

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. mgr. Stanisława Gołuba i Tomasza Dzieńkowskiego. Finansowane przez Urząd Miasta Chełma i PSOZ.

Stanowisko funkcjonuje nadal jako nr 40 (dawny numer w systemie arabskim), w AZP nadano mu nowy nr 1E/XI w miejscowości / 6 na obszarze.

Jest to pozostałość nowożytnego ratusza miejskiego oraz zniszczone nawarstwienia kulturowe XV – XX w.

Założono 3 wykopy badawcze o powierzchni 10 m². Zlokalizowano relikty kamiennie – ceglano muru, szerokości ok. 1 m i przebiegu na linii E – W. Stopa fundamentowa znajdowała się na głębokości 4 m, a mur posadowiono na zasypisku studni miejskiej. Odkrycie to uznano z dużym prawdopodobieństwem za pozostałości ratusza miejskiego. Odślonięto także pozostałości piwnicy, stanowiącej relikw dobudowanej do muru ratusza kamienicy.

Dokumentacja z badań znajduje się w archiwum WUOZ w Lublinie Delegatura w Chełmie.

Materiały z badań przekazano do Muzeum Chełmskiego w Chełmie.

CHEŁM, st. 148, ul. Kopernika 5/7

- zabudowa z XVI-XX w.

Badania przeprowadzone przez mgr. mgr. Stanisława Gołuba i Tomasza Dzieńkowskiego. Finansowane przez inwestora prywatnego. Przebadano powierzchnię około 400 m².

Stanowisko funkcjonuje nadal jako nr 148 (dawny numer w systemie arabskim), w AZP nadano mu nowy nr w miejscowości oraz nr 7 na obszarze. Są to pozostałości wielowarstwowej zabudowy mieszkalnej murowano - drewnianej o chronologii XVI - XX w.

Badania prowadzono w obrębie wykopu budowlanego. Odślonięto pozostałości osadnictwa nowożytnego wraz z zabytkami ruchomymi w postaci ceramiki, kości zwierzęcych, szkła i metali. Najmłodszą fazę osadnictwa reprezentowały loszki bądź śmietniki wykładane drewnem, pozostałości murowanej piwnicy z wnęką, ślady zabudowy drewniano – murowanej w postaci murowanej kamienicy. Zadokumentowano dobrze zachowane nowe, nie znane dotąd odcinki korytarzy podziemi kredowych oraz piwnice – lochy wydrążone w kredzie, datowane na podstawie zasypisk na XVI – XVII